

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

Plassa del Pi, número 3, pis 2^{on}

¡¡ 32 planas de Folletí !!

¡ GRANS NOVETATS EN PREPARACIÓ !

¡ ÉXIT, GRAN ÉXIT !

Final de la divertidíssima comedia

L'antiquari del Putxet

pessa de gran éxit y una de las pocas que estrenada aquest any quedarà de repertori per tot arreu

20 planas de la ben escrita comedia en tres actes, en vers y original de D. Teodoro Baró

L'auca del fadrí barber

Al número vinent comensará una de las més celebradas produccions del malaguanyat Jaume Piquet

Próximament també se publicarà **La mosca bironera**, estrenada aquest any en lo teatro Romea

¡ 60 produccions en preparació, 60 !

Crónica

Una societat simpática.—El regionalisme á Cuba.
 Pérdua sensible.—La agregació.

Molt coneguda y estimada es en la barriada de La Sagrera, la societat «Foment Regional», aplech de trevalladors que, ab una ínfima cuota mensual, poden donar instrucció als seus fills. Dos cosas remarcables te la Societat: l' escola y lo Museu. La primera, dona classe diurna y nocturna als fills de socis, la qual corra á càrrech del conegut professor Sr. Armengol. Conta també ab un altre professor que fa las asignaturas de adorno, en especial la de dibuix; molt estimat en tot Sant Martí es lo senyor Dalmau, que no content ab dedicar el día al treball propi, emplea la nit pera instruir als seus semblants, logrant abdos professors, ab lo seu talent y lo seu esforç, que siga un establiment notable d' ensenyansa el «Foment Regional». La veritat es que lo senyor Martí, president perpetuo del Foment, es un senyor de molta empresa y de molta activitat, re ho demostra més que l' estat florent dels Museu y Biblioteca de la Societat. En ell s' hi trovan fòssils de las épocas més remotas, una complerta colecció de crustáceos, una curiosa de minerals, un'altra de numismática, en la que hi ha raríssims exemplars, com una moneda fenicia, molts objectes arqueològichs, y unas quantas armas y objectes de cerrallería y terrissa, y documents, amen de un bon número de llibres.

Com a cosa curiosa, se pot citar els dos *ulls del Ictineo*, de Monturiol, cristalls circulars de prop de dos pams de gruix y de molta transparència.

Es de doldre que incorporacions tan simpàtiques no logrin fortas subvencions pera creixer y millorar continuament.

* * *

Recordo haver dit desde aqueixas mateixas columnas, que 'l regionalisme creix y 's propaga ab una velocitat pasmosa; avuy puch anyadir un dato més en corroboració del meu acert.

A Cuba, y per més senyas á la Habana, fa uns dos mesos que 's publica un setmanari castellà-català, molt ben imprés y molt simpàtic. *La Opinión Catalana*, setmanari regional, segons ell mateix diu en grossas lletras. Y no es aixó sol, sino que aqueix nou herald de la causa nostra, està completament dintre 'l medi ambient del regionalisme, y no sols porta bona part del text en català, sino que aqueix text pot calificarse de *modernista*, prova d' aixó es que en el núm. 6, parla ab elogi del estreno de *La Fada*, y reproduheix 'l preciós discurs d' en Russinyol; aquell discurs que deuria ser la *professió* de fe dels amants del progrés intel·lectual de Catalunya.

Sigali més hospitalaria, al nou company, que als fills d' Espanya, la jemada Antilla.

* * *

La mort del senyor Sacases, ocorreguda lo 13 del corrent, constituheix una perdua irreparable pel regionalisme. Végingtse las notas que publiquem en aquest mateix número, referent á tan bon patrici.

* * *

Ja tenim la nostra ciutat ab uns nous aixamples, posats de *golpe y porrazo*, allá en la capital; are sí que 'l que trevalli á Sant Andreu y visqui á Sans, no podrà exclamarse de tenir lo trevall lluny, no senyors, ¡si trevallarà á la mateixa població!... Me sembla que al ministre d' Hisenda li passarà ab aqueix càlcul lo que á aquell Dux de Venecia, que trovantse que las portas de la ciutat no li tributaban prou per certs gastos, va doblarlos per alló de si 20 portas donan tant, 40, donarán 'l doble... y efectivament, donaren lo mateix, y feu un gasto inútil.

El senyor Navarro Reverter corra 'l perill de trobarse com 'l Dux de Venecia. Ja ho veurém.

A. LLIMONER.

Intima

Estás malalta... ¡pobreta!...
 Los colors vius de ta cara
 ja no son pas com avans,

lo viu color carmí 'ls falta,
 y ni en tos ulls hi ha lo brill
 qu' he vist jo tantas vegadas.
 Estás malalta... ¡pobreta!
 ¡Malalta! ¡Quina desgracia!
 Abandona ja 'l teu deix,
 retorna en mon pit la calma,
 que no 'l sento bategar
 de des que no veu ta cara
 com avans tan riallera.
 Busca la rojor que hi manca,
 ó sino deïxa que á besos,
 com ans fassi retornarla.

R. LLEI.

Teatro Catalá

LO TIMBALER

Drama en tres actes y en vers, original dels senyors Enrich Gener y Pere Colomer. Estrenat lo dia 11 del corrent, en lo teatro Goula, de Sant Feliu de Guicols.

Aquest drama es inspirat, segons sos autors, en una novela catalana, crech qu' es *Lo Bruch*.

La trama dramática, com se compront, es un epissodi de la guerra de la Independencia, del que sos autors, per cert novells en l' art dramàtic, n' han sapigut treure tant partit que ab tot y ser l' assumpto molt antiquat, va sostenir l' interès del públich que en tots los finals, de gran efecte dramàtic, esclatá ab estridents aplausos unànims y del tot merescuts.

Los autors foren cridats á la escena al final de tots los actes, rebent en l' últim una verdadera ovació del numerós públich.

F. V.

UN SOCI QUE 'S PERT DE VISTA

Comedia en un acte. Estrenada la nit del 20, en lo teatro Romca.

Devant de la escassíssima concurrencia que assistí á la funció dedicada á cert autor de molta anomenada, s' estrená aquesta producció que, deixant apart que du marcat sello de género francés, que 'l llenguatge es bast y que 'l tot en conjunt es una pobra mostra literaria, no te res més digne de mencionarse.

P.

Fernando Póo

Aixís com lo *krumá* te molt acentuat lo sentiment de filantropía per los seus *contrimants* (los de sa rassa), te, en cambi, pels mateixos, si 'l duenyo seu mana que 'ls castigui, la crueltat més refinada.

Mil vegadas succeheix que, perque l'escarment d'una falta serveixi pera retenir de ferla als demés, se mana castigar á un culpable per un company seu, á voltas inferior, y ho fa aquest ab més rabia que no ho faria l'enemich més terrible que tingués. ¿A qué obeheix aixó? Dirán potser mos lectors: ¿en qué consisteix, donchs, la seva filantropía? En treurers, si convé, fins un mos de la boca si 'ls ho demana un company; en donarli diners que altra falta l'hi farán; en presarse á esser fiador del pago á la casa, de géneros que prengui, etz. En aixó consisteix sa filantropía.

Y aquestos sentiments, tant de crueltat com de filantropía, 'ls tenen fins las classes que s'anomenan aquí civilisadas; aquellas que no necessitan treballar pera guanyarse la vida.

Deu considerarse al *krumá* com un sér bo, puig per cada condició dolenta que té, 'n reuneix deu de bolas; aixís ho compreném la majoria dels espanyols que ab ells tractém.

Tenen entre ells costums molt raras. Si 's mor un dels treballadors de la finca al Hospital, quan los es comunicada la mort, hi ha una escena de plors que, per lo original fa riurer.

No es lo plorar fort, sino que 'ls uns eridan retorssantse 'ls brassos; altres se pegan cops al pit, altres s'arrossegan per terra copejantla, y las donas llensan un xisclets que en conjunt sembla que s'esfonsi 'l mon. Passada la primera explosió, una comissió, composta del capatás del finat y quatre ó cinch més de la seva terra, van á demanar al *masa* (al senyó) (1), que 'ls deixi fer aquella nit lo ball pera celebrar la mort, y, la canya que 's consumeix, 's compra ab los ahorros del difunt.

Per l'enterro, hi van lo capatás y sis ó vuyt mes, posantli al mort dins la caixa y al cantó del cap, galletas, canya, una botelleta d'esencia, la pipa y 'l tabaco, puig crehuen que mort y tot fuma, menja y beu. L'enterran en lo bosch, te nint la precaució de posar sobre la fossa una pedra ó arbre pera coneixer lo lloch hont está enterrat.

En las fincas, hi han serenos pera vigilar los edificis y plantacions, y com fora fácil que s'adormissin, se 'ls obliga cada mitja hora á pegar uns cops en una pipa vuyda á fi de desvetllarse.

En una ocasió, senti un company meu que en la plassa, al devant del edifici principal, un remor gran de paraulas, y atret per ell, s'alsá del llit, donant una volta pera sorprendre als negres que á altas horas de la nit movian aquella fressa; pero ab sorpresa gran vejé que era 'l sereno que parlaba... ab la lluna, fent ademans y gestos.

—¿Qué fas?—va preguntarli.

—Senyor, — li contestá, — parlo per no adormirme.

* * *

He dit avans, que moltíssimas vegadas los *krumans* resultaban víctimas del seu *capí* (capatás), y molts d'ells devant de la por que aquest los hi fa, sufrenen resignats castichs ó robos.

Generalment, los capatassos son los més borraxos y viciats, y no sols gastan lo que guanyan, sino que obligan á sos infelissos subordinats (procurant sempre que 'l *masa* no ho sápi-ga), á entregarlos part de lo seu.

Tenen los *krumans* un'altre costum molt curiosa, y es, que dels objectes que 's compran al finar la contracta, al arribar al llogaret hont viuen en sa terra, 'ls exposan devant del seu rey y l'hi deixan escullir los que vol.

L'idioma dels *krumans* ve á ésser un dialecte anglés.

Quan acaban la contracta, la casa que 'ls tenia los dona un paper declarantlos lliures del compromís contret, mediant lo qual, al govern civil los donan un passaport, y 'l que fou amo los paga lo passatge fins al seu país.

Per cert que, com á final de aquest article, vull explicar lo que passa á bordo moments avans de desembarcar.

Dins del vapor, están sobre cuberta *vestits* no més ab un petit panyo que 'ls cobreix las parts, pro encar' no 's divisa la terra, ja 'ls treuen, avans de fondejar, los equipatjes de la bodega, cad' un agafa 'l seu, 's treu lo trajo mellor, y comensan á vestirse, tots diferents, los uns ab una camisa llarga de dona, per exemple, y un cinturó de metall, posantse sombreros estranys y botas de xarol. Se perfuman molt, mirantse als miralls que portan, fent ganyotas y ensejant posturas que, en veritat, fan partir de riure. Hi ha qui 's posa un pantaló d'indiana de cabrellits, y una americana de yute, qu'ells mateixos se fan. Altres vesteixen túnics llargas de colors llampants; en fi, verdaders carnestoltas.

LLUIS DE MARTORELL.

AVÍS: Durant alguns números quedarà en suspens la publicació d'aquest curiós trevall, del qu'esperém rebren dintre pochos dias lo final.

LA REDACCIÓ.

(1) Se deriva del mister, anglés.

Nota Necrològica

En Pere Sacases y Pernal, Notari del partit de Vilafranca del Panadés, ha mort. La seva pèrdua es sentida per los elements regionalistas catalans, y es plorada ab rahó, puig era ell un element de valia.

Molt jove era Sacases quan lo seu pit comensá á bategar al impuls del amor á la patria, y sentí necessitat de coadjuvar á la revindicació dels seus drets històrics.

Lo catalanisme no havia encara traspasat los lindars del camp literari; y ell, que oviraba més amples horitzons, ingressá en lo partit republicá federal per ser lo més afí á la solució política que suspiraba pera la seva aymada Catalunya.

Pero casi al propi temps comensá á dibuixarse ab relleus propis lo regionalisme en nostre antiga nacionalitat, y Sacases, redactor en aquella época (1880) del *Diari Catalá*, primer periódich diari que vegé la llum en nostre idioma; Sacases diuhen va pendrer una part activíssima en la organizació y funcionament del «Primer Congrés Catalanista», font d'ahont deriva lo renaixement polítich del Regionalisme dels nostres temps. Desde allavors, militá decididament en lo catalanisme, essent element de incansable propaganda.

Fou soci fundador del «Centre Catalá» de Barcelona, societat avuy disolta y creadora de la doctrina regionalista á Espanya; y quan més tart las exigencias de la vida material varen durlo á desempenyar la notaria de Vilafranca, plassa guanyada en bonas oposicions, agrupá allí potent núcleo de regionalistas, y fundá lo «Centre Catalá Vilafranquí», y lo periódich catalá *Las Cuatre Barras*.

Deixa innumerables escrits, escampats en revistes y periódichs, y també va donar á llum una *Ortografia* de la llengua catalana.

Sentim de totes veras la pèrdua de tant bon company.

J. BRÚ.

La Pilar

ELILLA 4 de Desembre.

I

Pilar del meu cor: Aviat farà un any que soch fora d'Espanya pensant ab tú sempre. Com tinch tantas probas de l'estimació que em tens, m'ha vingut una idea, que no crech te desagradi: He pensat que 'ns casém com més aviat millor. ¡Pot ser després tor-

naria inutilisat y m'aborririas! Si m'estimas, sé que 'l meu dupte aqueix te farà patir, pro sé també que m'ho perdonarás, al reconeixer que aixís m'ho dicta 'l cor.

Un capitá, molt amich meu, deu rebre ab aquest correu, instruccions y 'l permís per casarse en nom meu. Ya us avistareu y ho escriureu al teu *Joseph Maria*.

La carta que 'l Joseph Maria enviá al capitá Ramon Creus, entré altras cosas deya aixís... «Per lo tant, Ramonet, visitarás á la Pilar y de lo convingut... ja m'ho escriureu. Ma estimada viu, carrer M..., núm. 47.»

Al dia següent de rebuda tal carta, lo capitá Creus, ben respatllada la guerrera y 'l pantalon, llustradas las botinas, un molt garbós caminar y am cara riallera, espressaba, anantsen á casa la Pilar, que l'encárrech del Joseph Maria 'l feya molt á gust.

II

Esglayat quedá 'l Ramonet al veurer que qui li obria la porta (la Pilar) era la mateixa á qui quatre anys endarrera habia conegut, estimat y jurat que 's casaria ab ella, allá á Vilarroja, y que després del *traslado* á Barcelona, á pesar de haberli dit moltes vegadas que li escriuria y que 's casarian qualsevol dia, cumplí la paraula no cuydantsen més.

¡Poch pensaba 'l Ramonet qu' un dia li hagués de fer abaixar 'ls ulls aquella noya tan ignocentona! ¡Poch pensaba que un dia ni may s'haguessin de trovar á Barcelona! Pro á la fi, convensut de que habia trovat á qui buscaba, passá á la sala de rebre.

Mentres passaba aixó pel magí del Ramonet, ¿qué succehia al de la Pilar? Pensá desseguit qu' aquell capitá era l'enviat pel Joseph Maria si... pro 's trobaba també ab qu' era l'home á qui primer del mon habia estimat... pro 's digué: —Faré 'l cor fort, y veurém que 'n sortirá.

III

A poch entraba la Pilar hont estaba 'l Ramonet ab una jayeta que habia cridat del pis de dalt, perque baixés á felshi companyia, y que 's posá á respectable distancia per no sentir lo que 's dirían, pues no li anaba ni li venia, comprenent que sols habia de servir per tapar l'expedient.

—Y donchs Pilar ¿y 'ls papás? — digué 'l Ramonet després de cambiats 'ls saludos.

—El papá, que al cel sigui, morí als sis mesos després de marxar vosté de Vilarroja, y al cap de poch temps vinguem á viurer aquí. La mamá ha sortit no fa gayre, per xo he cridat á n' aquesta senyora.

—Si que 'm sab greu de no veurerla, donchs

à pesar de tot (aquí un sospir de Pilar), m' hi recordat de vostés moltes vegades. (S' endevinan aquí significatives miradas y esbategs de cor.) ...Anant, donchs, per enllestir... suposo que rebria ahir una carta...

—Sí, senyor, ahont s' em deya que rebria una visita... pro no qui me la faria (mirada y sospir mutuo...)

—Cregui, Pilar, que per secundar á una persona, no trovaria pas qui pugui ferli un favor mellor que jo...

—¡Ay... Ramonet! no sé perque 'm sembla que la presencia de vosté ha envenenat ma vida.

—Y á mí no sé perque 'm sembla, desde que t' he vist, que t' estimo com may t' hagués estimat.

La conversa s' animá per graus, quasi ja era fosch, la jayeta digué qu' anaba á donar lò gas y á buscar mistos, y entre tant los antichs ay-mants posaren llenya al caliu que, tapat per la sendra del temps acababa d' ésser descolgat per inesperada entrevista, y las rahons de la Pilar convenceren al Ramonet de que si nó hagués marxat ja estarian casats, y 'l Ramonet digué á la Pilar... lo que bonament pogué.

Veyent que sa mare no venia, 's despedí fins al dia següent, en que enrahonarian ab gran contento de tots, fins de la jayeta, que ja 's cansaba de fer de pantalla.

IV

La Pilar ho contá tot á sa mare tant bon punt arribá, y... «si us caseu aviat no 'm sabrá pas gens de greu, perque també m' agradaba molt», fou lo que li contestá la senyora Pepeta, sa mare.

—Es clar, al fi y al cap al Joseph Maria no fa tant que 'l coneixem... ¡Es alló, l' amor tot ho arregla!

No 's feu esperar gayre 'l Ramonet al dia següent, y després de las promesas indispensables, s' enrahoná la manera de ferho saber al Joseph Maria.

¡Dificil cosa! Ni se 'l podia enganyar, ni se li podia dir la veritat, perque hauria sigut un cop massa fort.

Mentre 's feren los preparatius del casament s' escrigué al Joseph Maria dihentli... ben poca cosa ¡que habian de poguer dirli!... que ja s' habian vist y que... preparaban la cosa.

V

Al cap de poch dias cridaban un extraordinari en que s' hi daba compte d' una victoria guanyada als africans al conduhir un *convoy* de Melilla á X. Venia 'l diari ple dels noms dels morts y ferits. Entre 'ls ferits, y habentse distingit

bravament, hi llegiren el nom del Joseph Maria, s' en alegraren y... aviat no s' en varen recordar.

Ficsaren lo casament per dintre un mes, y efectivament, al cap d' un mes estaban en plena lluna de mel.

* * *

Retalls d' un diari del 20 de Febrer:

«Ahir, al camaril de la Verge de las Mercés, s' uniren en sant é indisoluble llas lo puntonorós capitá D. Ramón Creus y la encantadora senyoreta Pilar Badia...»

No altra cosa que la casualitat, feu que 's llegis poch menos que á continuació aquesta altra noticia:

«Gran número de personas reberen al port ahir á la tarde, lo vapor *Montserrat*, donchs hi venian molts soldats, ferits molts d' ells en las últimas accions qu' hem tingut ab els moros. Lo valent capitá D. Joseph Maria Vela, que tant se distingí en la acció de X, hont lo feriren, venia á Espanya á restablirse y ha mort en la mateixa tarde d' ahir, en la porteria de la casa número 47 del carrer M...»

Las malas llenguas del carrer contan una historia d' amor en que no hi era estrany dit capitá. Segons sembla, una mala noticia li produhí la mort.»

¡Pobre Joseph Maria! ¡Anar á arribar lo dia que celebraban las bodas la Pilar y 'l Ramonet!

VALERI SERRA BOLDÚ.

Servey de fora

GERONA. — La companyia Ferrer anuncia per avuy y demá *La Dida, María-Rosa, Mestre Olaguer y Qui... compra maduixas.*—A.

REUS.—En la «Joventut Reusense», s' hi representá, 'l diumenge passat, *La butifarra de la llibertat*, y *Las pildoras de Holloway.*—S.

BADALONA.—En lo teatro «Zorrilla», á més de preciosas sarsuelas castellanas, s' hi ha representat *Las erradas del papá.*—A.

ARENYS DE MAR. — Lo «Centre Moral», lo diumenge passat posá en escena *Dos fills*, y *Entre 'l menescal y 'l metje.*—R.

CANET DE MAR. — Lo «Centre Católich», la vetlla del diumenge representá las bonicas produccions *La Cartilaginotalgia*, *¡Peró...!* y *La Marmota*, que agradaren molt.—T.

RIPOLLET.—Al teatret de ca 'n Cot, s' hi ha representat *Lo Somni de la Ignocencia*, y *Mátalas... callandu.*—T.

GELIDA. — Lo día de Pasqua y lluhintsi molt

els senyors Pujol, Condeminas, Juliá, Solá, Tetas y Solsona, representaren en lo «Centre Recreatiu Gelidense» (que s'inauguraba), *Un músich de regiment* y *L'últim grahó*.—A.

GRACIA.—Lo dia 19, en lo teatro Principal, se posá l drama del immortal Soler, *Batalla de reynas*.

En lo teatro Principal, s'han representat últimament ab gran éxit las sarsuelas *Gardenia*, *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona* y *Las erradas del papó*.

Lo «Centre Moral Instructiu», verificá la inauguració de temporada lo diumenge prop passat, festa de Pasqua, posant en escena obras castellanas, distingintshi lo senyor Llansana (A.), y en la segona, los senyors Calmell y Pamies.

Demá debuta una companyia infantil que posará en escena varias pessos catalanas, baix la direcció de don Ramon Pamies.

S' anuncia pera l 23 de Maig, l'estreno d' una nova producció en tres actes y en vers, deguda á la ploma de nostre benvolgut amich, n Joseph Abril Virgili, qual títul es *Lo roure centenari*.

Celebrarém que ls pronóstichs fets per alguns intel·ligents de que la obra va be, resultin un verdader acert.—A. L. D.

TARRASSA.—A la «Juventut Católica», s'hi representá l diumenge passat las celebradas produccions *La levita del avi* y *De gorras*.—A.

BANYOLAS.—Del programa de la funció teatral que s' doná l dia de Pasqua á «La Juventud», ne formaba part l aixerida comedia *Tocats del ala*. Ultimament s'han representat las produccions *Dorm* y *Carambolas*, que valgueren molts y forts aplausos als senyors March, Estela, Castanyer y Monner.—J. R.

MANLLEU.—A més d' un drama castellá, s'hi representá l diumenge passat la pessa *La tramoya d' en Blay*, en que s'hi lluhiren de debó los senyors Vinyeta, Rovira, Freixas, Albért y Güell.

En lo teatro «Aurora», *La flor de la montanya*, fou causa de que escoltessin molts aplausos la senyoreta Zamora y senyors Vilaró, Roma, Codina y demás que hi prengueren part, aixís com en *Mala nit*, la mentada senyoreta y ls senyors Vilardell, Bago y Gomas.

En lo teatro «García», s'hi representá *Mala nit*, lluhintshi la senyora Palestrovi y senyors Barraca, Sellés y Grive.—J. B.

SANT MARTÍ DE PROVENSALS.—L'interessant *Pau Claris*, y la pessa *Carambolas*, foren las obras que s' representaren diumenge en lo «Cassino Cervantes» ab molt bona execució.

En lo «Foment Martinense», y baix la direcció del senyor Santgenís, s'hi posá lo preciós drama

La Dolores. Sobressurtiren en lo desemenyo dit senyor y las senyoras Simó y Raso, y ls senyors Furquet, Barril, Elías, Vilá y Oliveras.

En «La Aurora Martinense», s'hi posá *La flor de la montanya*, y *A pel y á repel*, en quins desemenyos se portaren be la senyoreta Gasó y ls senyors Elías, Freixas, Torres, Minguet, Mes-tres, Martorell, Guinart y l nen Santamaría.

La «Tertulia Martinense», d'acort ab las corals «Unió Mauresana» y «Antigua Sagrerenense», celebrá la nit de Pasqua una important vetllada artística-literaria-musical. Se representá la comedia en un acte, publicada en lo folletí d'aquest períodich, *Lo quarto dels mals endressos*, que obtingué un bon desemenyo. Aquesta comedia, lo jovenet Graells y l terceto de guitarras y bandurrias «Los Trinos», fou lo que deixá més satisfeta á la numerosa y escullida concurrencia que assistí á la funció.—B. J.

SABADELL.—Diumenge, dia 18, en lo teatro de la «Academia Católica», per la secció dramática de dit local, se representá lo interessant drama en tres actes, del immortal Pitarra, títulat *Or*. La execució fou acabadíssima.—G.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Las caramellas que organisá la societat artística, «Recó Ignorat», de Vilanova y Geltrú, fou un espectacle altament simpátich per lo vistós y original.

Consistiren en un carro alegórich tirat per dos caballs y exhornat ab llorer y palmas, ostentant, además, uns grans escuts fanals, quatre d'aquestos representant las quatre provincias catalanas, y ls dos restants, Catalunya y Vilanova respectivament. Los coristas anavan dalt del vehicul, lluhint en son cap la típica barretina, ensemps que entonant preciosas cansons catalanas ab acompanyament de piano y armonium.

Tot Vilanova en massa s' adherí y celebrá tan ben organisadas caramellas.—J. B.

FALSET.—Diumenge se posá en escena en lo teatro d' aquesta població, la celebrada producció dramática *Mar y cel*. Obtingué molt bon desemenyo, corrent aquest baix la direcció de don Geroni Bartolí.—T.

SANT HIPÓLIT DE VOLTREGÁ.—En la «Societat coral Voltreganense», se posaren en escena la bellíssima producció de Soler, *La bala de vidre*.

S'hi notá, en lo desemenyo, la falta d'ensaig. La nena que hi prengué part se portá molt be.

En «La Familiar», se posá lo drama *Claris*, en lo que foren molt aplaudits los senyors Amalrich, Cervera, Forn, Badosa y demás. Acabá la funció ab la divertida humorada *L'home dels nassos*.

Novas

A lo número present acaba la bonica comedia *L'antiquari del Putxet*, quina publicació farà que 's propaguin ràpidament las sevas representacions per tot arreu, donchs es una de las millors que s'han estrenat aquest any.

Aquesta obra s'enquaderna á l'Administració baix las condicions de costum. Preu 10 céntims.

Se publican, ademés, 20 planas de *L'auca del fadri barber*.

Desitjant reproduhir algunas de las produccions del malaguanyat Jaume Piquet, que més obtingueren lo favor del públich, la setmana entrant comensará la comedia *¡Campi qui juga!* quina obra es popularment coneguda per tot Catalunya, y fa anys se troba agotada la edició.

Desde l dia 30 del present mes, deixan de formar part de la companyia del teatro Romea, los celebrats artistas següents: las senyoras Monner, Clemente y Domus, y los senyors Soler, Goula, Capdevila (J.), Santolaria, Serraclara, Llano y Capdevila (L.)

No coneixém lo motiu de la seva surtida, pero sia com sia, es sensible que tan apreciables artistas, alguns d'ells respectables puntals de la escena catalana, hagin surtit de la casa avans de tancar sas portas com hi havia per costum en anys anteriors.

¿Será síntoma evident de que 'l teatro catalá allí hi está de més?

Restablerta de la seva malaltia la jove y estudiantosa actriu senyoreta Domus, per quin motiu se sospengueren en lo teatro Romea las representacions de la pessa de gran éxit *L'antiquari del Putxet*, han tornat á reanudarse desde dimecres últim.

Verdaderament resulta un regalo positiu lo que l'aplaudit autor don Anton Saltiveri, en combinació ab l'Administració d'aquest periódich, ofereix á totas las empresas teatrals y societats particulars de Catalunya, segons se pot veurer en l'anunci que 's reparteix ab lo número d'avuy. Recomanem als interessats la lectura del prospecte adjunt.

Hem rebut lo primer número del periodich

Lo Regionalista, quinzenari de propaganda catalanista que veu la llum á Gerona.

Ha visitat també nostra redacció *Don Joaquin*, setmanari satírich que surt igualment á Gerona.

Igualment hem rebut *La Opinión Catalana*, important setmanari que 's publica á la Habana.

A l' hora que donem á la impremta aquestas ratillas, no sabem encara lo fallo dictat per lo Tribunal Suprem, en lo recurs presentat per nostre volgut company Sr. Ximeno.

Segons noticias, está per coneixers dit fallo de un moment á l'altre, quina ocasió esperém per ocupantse detingudament d'aquest assumpto.

S'ha posat á la venda, á la llibreria Verdaguer y á l'Administració d'aquest periódich, la bonica comedia en dos actes, *L'hereuet de la ferreria*, estrenada ab molt éxit, com ja férem constar al ocuparnos d'ella.

Aquesta obra es de gust é istil molt propi pera representar en Centros catòlics ó companyias d'aficionats, donchs que 'n lo desempenyo no hi entra cap dama.

Lo preu de cada exemplar es de cinch rals.

PRINCIPAL.— Està en projecte lo donarhi una serie de funcions, una important companyia catalana.

Molt nos plauria se realises.

LICEO.— Brillantment ha comensat lo gran teatro la temporada de primavera.

Lohengrin ha obtingut molt bona interpretació. La senyora Bordalba estigué á gran altura en lo paper de Elsa. La contralt senyora Mas, lluhí la seva veu potent, cantant ab molt ajust. Lo tenor senyor Lucignani, te veu armoniosa y conseguí lo favor del públich. Lo baix senyor Navarrini posseheix veu molt potent y la emiteix ab gran firmesa y seguritat.

L'orquestra, baix la batuta del mestre Ferrari, cumplí be, captantse tal direcció entussiasas aplausos.

Per aquesta nit está anunciada la primera representació de *Sansone e Dalila*.

ROMEA.— Per ahir estava anunciat l'estreno de *La Nau*, poema original de don Ernest Soler de las Casas.

Segons está anunciat, l'empresa ha contractat una nova companyia pera 'l viuent mes de Maig. Las obras que s'anuncian, totas son castellanas.

No 's diu si la primera funció será dedicada á la memoria de Frederich Soler.

TÍVOLI. — Bona prova de que 'l rengló de las mágicas ha sigut ben ensopegat, que s' auuncia la primera representació de *La almoneda del diablo*.

NOVETATS. — L' obra de espectacle *Nuestra Señora de Paris*, ha obtingut bon éxit. Lo llibre es interessant y la música l' elogi dels intel·ligents.

L' espectacle ha sigut presentat ab tota propietat, haventse estrenat deu decoracions molt hermosas, degudas als escenógrafos Soler y Rovirosa, Moragas y Vilomara.

Lo desempenyo es també molt acertat.

ELDORADO. — *La banda de cornetas*, sarsuela últimament estrenada, ha sigut ben rebuda. Lo llibre es entretingut, y li dona gran realts lo treball del apreciable artista senyor Leon, á qui secundan ab acert los demés companys que hi prenen part.

LA CAMELIA. — La funció del diumenge passat fou de sarsuela. L' eixerida obreta dels senyors Tornero de Martirena y Aguirre, *Más vale llegar á tiempo...* obtingué molt bona execució. Lo treball de la senyoreta Llovet y senyors Andrés, Caballero, Boix y López, igual que 'l dels coros, fou premiat ab molts aplausos, justos y espontanis, aixis com los tributats al senyor Tornero, que 's trobaba en lo local.

CENTRE REPUBLICÁ DE LA DRETA DEL ENSANXE. — La vetllada recreativa que va celebrarse lo passat diumenge, va resultar espléndida.

La concurrencia, molt numerosa, va aplaudir tots 'ls números del programa, que estava confiat á los senyors Alarcón, Puig, Aluja y Gamborino, y á la simpática senyoreta Garrido Alsó.

Lo coro de la Societat esecutá, ab molt acert, *Lo pom de Flors*, de Clavé, y *Dins del bosch*, de Guiteras.

Se llegiren poesías, recitadas per sos autors, los coneguts poetas *Jeph de Jespus*, Emili Coll, Benvingut Sagrera y Salvador Bonavía.

CENTRE DELS BARBERS. — Diumenge passat se representaren en aquesta lluhida Societat, duas sarsueletas, en quin desempenyo s' hi lluhiren quants hi prengueren part, sobressurtint el senyor Domenech per son acert en els dos papers que interpretá.

La nena Rebordosa recitá, ab molt gust y sentiment, lo monólech titulat *Pobre Maria!* obtenint una ovació.

Aixis mateix sigué objecte de grans elogis, lo pianista senyor Bartumeus, per lo bon acert ab que dirigí las sarsueletas. La concurrencia molt distingida.

SECCIÓ DE REGALOS

¡Tinch gana!

Monólech en vers, original de **Lluís Almerich**
 Se donará al preu de **5 céntims** presentant aquest anunci á l' Administració

LO COMTE D' AMPURIAS

drama en tres actes, original y en vers de

D. RAMON BORDAS

Preu: **1 pesseta**

TOALLA FRINÉ

Ab son ús hermozeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, con-treu 'l poró de la epidermis y evita las taca-s, borro y erupcions de la pell.

Rejovenéix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmal-tada, desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Duració de sis mesos á un any. — Preu: **3 pessetas**

Se ven en totas las perfumerías d' Europa

Colecció Selecta Catalana

VOLUM PRIMER

◆ QUADROS ◆

PER **EMILI VILANOVA**

Preu: **dos rals**

Seguirá *La Dida*, notable novela de Joseph Feliu y Codina

Als subscriptors de LO TEATRO REGIONAL se 'ls regala un volum cada tres mesos

Lo Teatro Regional

Publicació sens rival en sa classe. — Única Biblioteca Teatral Catalana. — 83 obras publicadas

Los que 's suscrigan aquesta setmana, rebrán com-pletas las obras *L' antiquari del Putxet* y *L' auca del fadrí barber*

Preu de suscripció: **2 ptas. trimestre**

Per caracterisarse, los llapis FORTON son los millors

Preu: **3 pessetas**